

ایزابل آنده همه روزهای ما

ترجمه صالح واحدی

مقدمه مترجم

نویسنده‌ای که میلیون‌ها تن در سراسر جهان به ده‌ها زبان کتاب‌های او را خوانده‌اند، نیاز ندارد تا خوانندگان برای انتخاب کتاب جدیدش زیاد تأمل کنند. ایزابل آلنده که اکنون از سری‌سله‌گان ادبیات مستحکم آمریکای لاتین و جهان است با اولین کتاب خود خانه اشباح ره صدساله موفقیت را یک شبه پیمود و این چنین بود که شخصیت و زندگی اش مورد توجه قرار گرفت. آنگاه که پائولا را در دهه ۹۰ نوشت — که آنرا دو میهن شاهکار آلنده می‌نامند — آشکار شد که تلقیق قلم جادویی او با رنجی که همیشه خاستگاه رُمان بوده است و داشتن خانواده‌ای که خود می‌گوید آن چنان غیرعادیند که در زندگی او بین واقعیت و تخیل مرزی باقی نگذاشته‌اند، خالق داستان‌هایی شده که برای مردم سراسر جهان جذابیت دارد. پائولا که سرگذشت خانوادگی ایزابل آلنده است حکایت تراژیک قصه‌گویی مادری بر بستر تنها دخترش است که سالی را در کما می‌گذراند و در پایان سال بدرود حیات می‌گوید. او پائولا را خطاب به دخترش نوشت، چراکه معتقد بود پائولا همیشه دوست دارد از زندگی خانواده‌اش باخبر باشد. سیزده سال پس از آن کتاب، آلنده ادامه سرگذشت خانواده را باز هم خطاب به دخترش پائولا می‌نویسد و آن را همه روزهای ما می‌نامد. همه روزهای ما

سرگذشت خانواده از روز مرگ پائولا به بعد و در حقیقت ادامه شاهکار دهه ۹۰ نویسنده چیره‌دست پائولا است. این‌که نویسنده‌ای در نیمه‌راه زندگی سرگذشت خود را می‌نویسد: پائولا، و سال‌ها بعد نیز ادامه سرگذشت را پی می‌گیرد که به قول منتقد ایندیپندانت فراز و نشیب‌های آن همچنان جذاب است، شاید تحت تأثیر قضاوت خود او از خانواده‌اش باشد: «بزرگ‌ترین دستاورد زندگی من کتاب‌هایم نبوده است، بلکه داشتن خانواده‌ای بوده که تاروپود آن با عشق تنیده شده است.» همه روزهای ما داستان زندگی خانواده ایزاپل آلنده و به تعبیر بهتر داستان طایفه‌است؛ خانواده‌اش و نزدیکانی که هر روز با هم در رفت و آمد بودند، با هم زندگی می‌کردند و غم و شادی‌هایشان را با هم تقسیم می‌کردند. این کتاب برای اولین بار در ۲۰۰۷ به زبان اسپانیولی و سپس در ۲۰۰۸ به زبان انگلیسی منتشر شده است و اینک در آخرین روزهای همین سال ترجمه فارسی‌اش به علاقه‌مندان تقدیم می‌شود.

تهران، دی ۱۳۸۷

سرآغاز

در زندگی من حوادث غمناک زیادی وجود داشته است که اگر بخواهم از روی آن‌ها داستان بنویسم دست‌کم سه داستان کامل می‌شود، با این همه هر وقت گردش سال به هفتم ژانویه نزدیک می‌شود نوعی اضطراب بر وجود حاکم می‌شود.

دیشب نتوانستم بخوابم. منطقه طوفانی است، بادهای شدید در میان درخت‌های بلوط می‌پیچد و پنجره‌های خانه را می‌لرزاند که این اوج وضعیت جوی هفته‌های اخیر است. در مناطق اطراف سیل به راه افتاده است، در حالی که نیروهای امداد به اندازه کافی برای مقابله با چنین وضعیتی مجهز نیستند. همسایه‌هایمان تا کمر در آب فرورفته‌اند و سعی می‌کنند تا آن‌جا که می‌توانند از زندگی خود بردارند و فرار کنند. در خیابان اثنایه مردم را می‌توان روى آب دید و حیوانات خانگی بی‌تاب از وضعیت پیش آمده منتظر صاحبانشان هستند که آن‌ها را نجات دهند. خبرنگاران هم داخل هلیکوپترها نشسته‌اند و از این وضعیت زمستان کالیفرنیا تصاویری را منعکس می‌کنند که هر کس ببیند، تصور می‌کند مربوط به طوفان دریایی لوییزاناست. در بعضی مناطق چندروزی ترافیک قفل